

— Romania on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komissio moittii nostamassaan kanteessa Romaniaa siitä, että se ei ole noudattanut direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan b alakohdan ja 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan 68 kaatopaikan osalta, jotka eivät ole saaneet 8 artiklan mukaista lupaa toiminnan jatkamiseen ja jotka siksi direktiivin 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaan pitäisi poistaa käytöstä.

Komissio väittää, että direktiivin 1999/31/EY 14 artiklassa vahvistetaan poikkeava siirtymäsääntely sellaisille kaatopaikoille, joilla tämän direktiivin täytäntöönpanon hetkellä oli lupa tai jotka olivat toiminnassa, jotta nämä saatettaisiin viimeistään 16.7.2009 tämän direktiivin 8 artiklan mukaisten ympäristövaatimusten mukaisiksi. Direktiivin 14 artiklan b alakohdan mukaan kunnostussuunnitelman esittämisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä lopullinen päätös siitä, voidaanko toimintaa jatkaa mainitun kunnostussuunnitelman ja tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sulkeakseen 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian ne kaatopaikat, joille ei ole myönnetty lupaa jatkaa toimintaansa 8 artiklan mukaisesti.

Direktiivin 13 artiklan mukaan kaatopaikkaa tai sen osaa voidaan pitää lopullisesti käytöstä poistettuna vasta, kun toimivaltainen viranomainen on toteuttanut lopullisen tarkastuksen paikalla, arvioinut kaikki kaatopaikan pitäjän antamat selvitykset ja antanut kaatopaikan pitäjälle luvan poistaa kaatopaikka käytöstä.

Romania ei ole ilmoittanut näistä kannekirjelmässä tarkemmin kuvailluista 68 kaatopaikasta mitään tietoja, joiden perusteella komissio voisi tutkia, onko niiden toiminnan jäädyttämisen lisäksi käytöstä poistamismenettely tosiasiallisesti saatettu loppuun direktiivin 1999/31/EY vaatimusten mukaisesti. Romania ei voi tältä osin vedota puhtaasti valtionsisäisiin seikkoihin – kuten toiminnanharjoittajan maksukyvyttömyyteen, tiettyjen hallinnollisten menettelyjen suorittamiseen taikka paikallisviranomaisten vastuuseen – perustellakseen direktiivin mukaisten velvoitteidensa noudattamatta jättämistä.

Määräaika direktiivin täytäntöönpanolle päättyi 16.7.2009.

Valitus, jonka George Haswani on tehnyt 26.5.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-231/15, Haswani v. neuvosto, 22.3.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-313/17 P)

(2017/C 239/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: George Haswani (edustaja: asianajaja G. Karouni)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen 22.3.2017 antaman tuomion (asia T-231/15) kumoaminen sen perustelujen 39–47 kohdan osalta, joissa todetaan, että vaatimus Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 27.5.2016 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2016/850⁽¹⁾ ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 27.5.2016 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/840⁽²⁾ kumoamisesta on jätettävä tutkimatta, sekä sen tuomiolauselman 1, 3, 4 ja 5 kohdan osalta

— George Haswanin nimen määrääminen tämän vuoksi poistettavaksi kyseisten säädösten liitteistä

— päätöksen 2015/1836⁽³⁾ ja täytäntöönpanoasetuksen 2015/1828⁽⁴⁾ kumoaminen ottamalla asia tältä osin välittömästi ratkaistavaksi

- neuvoston velvoittaminen maksamaan 700 000 euroa korvaukseksi kaikkien aiheutuneiden vahinkojen kokonaismäärästä ottamalla asia tältä osin välittömästi ratkaistavaksi
- valituksenalaisen tuomion kumoaminen sen tuomiolauselman 4 ja 5 kohdan sekä perustelujen 91–93 kohdan osalta siltä osin kuin tuomiossa määrätään, että George Haswanin on vastattava omiin vaatimuksiinsa liittyvistä oikeudenkäyntikuluista ja lisäksi korvattava kaksi kolmasosaa neuvoston oikeudenkäyntikuluista
- neuvoston velvoittaminen korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska unionin yleinen tuomioistuin totesi tuomionsa 39–47 kohdassa, että Haswanin toisessa kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässään esittämät vaatimukset päätöksen 2016/850 ja täytäntöönpanoasetuksen 2016/840 kumoamisesta on jätettävä tutkimatta unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 86 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen vaatimusten vuoksi. Tämä oikeudellinen virhe on havaittavissa erityisen selvästi valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa.

Toinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska unionin yleinen tuomioistuin totesi tuomionsa 39–47 kohdassa ja erityisesti sen 47 kohdassa, että jos sen työjärjestyksen 86 artiklan 4 kohdassa mainittuja määräyksiä ei noudateta, se voi jättää kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitetyt vaatimukset tutkimatta eikä sen edes tarvitse selvittää, oliko kirjaja kehottanut kantajaa korjaamaan puutteet.

Kolmas valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen valituksenalaisen tuomion 39–47 kohdassa ja erityisesti sen 46 kohdassa, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että Haswanin olisi pitänyt esittää kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässään tarkistettujen vaatimusten lisäksi myös uusi esitys tarkistetuista kanneperusteista.

Neljänneksi käyttäessään toimivaltaansa ottaa asia välittömästi ratkaistavakseen unionin tuomioistuin ei voi päätyä muuhun ratkaisuun kuin toteamaan lainvastaisiksi vuoden 2015 päätöksen ja täytäntöönpanoasetuksen (2015/1836 ja 2015/1828), joiden mukaan merkittävälle Syyriassa toimiville liikemiehille ja –naisille kuuluvat varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään.

⁽¹⁾ EUVL 2016, L 141, s. 125.

⁽²⁾ EUVL 2016, L 141, s. 30.

⁽³⁾ EUVL 2015, L 266, s. 75.

⁽⁴⁾ EUVL 2015, L 266, s. 1.